

DOSAR NR. 149/2/2011

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR. 1207

Ședința publică din 30.05.2011

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: COSMA CARMEN VALERIA
JUDECĂTOR: PATRAȘ BIANCA LAURA
JUDECĂTOR: CÎRJAN RALUCA MARIA
GREFIER: SIMION ELENA

Pe rol pronunțarea asupra recursului formulat de recurenții-reclamanti **GREENPEACE CEE ROMÂNIA** și **CENTRUL DE RESURSE JURIDICE** împotriva sentinței civile nr. 2514 din 29.09.2010, pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 22580/3/2010, în contradictoriu cu **intimații-pârâți ROȘIA MONTANĂ GOLD CORPORATION SA, CONSILIUL JUDEȚEAN ALBA** și **intervenientul – pârât SINDICATUL „VIITORUL MINERITULUI”**.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 19.05.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă când, având nevoie de timp pentru a examina actele dosarului și a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la 26.05.2011 și la 30.05.2011 când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Asupra recursului de față;

Din examinarea actelor și lucrărilor din dosar constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 2514/29.09.2010 Tribunalul București Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal a respins cererea de suspendare a executării certificatului de urbanism nr. 87/30.04.2010 emis de Consiliul Județean Alba formulată de reclamantele Greenpeace CEE România și Centrul de Resurse Juridice în contradictoriu cu pârâții Consiliul Județean Alba și SC Roșia Montană Gold Corporation SA și intervenientul Sindicatul „Viitorul Mineritului” ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut că în vederea derulării proiectului minier identificat generic ca „Roșia Montană” din Munții Apuseni, proiect pentru care, prin HG nr. 458/1999, a fost aprobată licența de concesiune pentru exploatarea minereurilor auro-argintifere, din perimetrul Roșia Montană județul Alba, pârâta SC Roșia Montană Gold Corporation SA a adresat, prin persoana juridică mandatată în acest sens, SC Ipromin SA pârâtului Consiliul Județean Alba, cererea înregistrată sub nr. 2310/2010 solicitând emiterea unui certificat de urbanism necesar autorizării lucrărilor de construcții pentru „Obiectivul Minier Roșia Montană”.

Pârâtul Consiliul Județean Alba a soluționat cererea pârâtei SC Roșia Montană Gold Corporation SA prin emiterea certificatului de urbanism nr. 87/30.04.2010, în care „Obiectivul Roșia Montană” este descris ca urmând a se derula pe două componente majore : I. Obiective Miniere - lucrări de construire, lucrări de desființare, lucrări de construire propuse provizorii și II. Obiective de Patrimoniu - lucrări de cercelare, protejare și conservare a construcțiilor reprezentând monumente istorice.

Față de operațiunea administrativă de emitere a acestui certificat de urbanism, reclamantele GREENPEACE CEE ROMÂNIA și CENTRUL DE RESURSE JURIDICE, două organizații neguvernamentale care activează și în domeniul protecției mediului, au formulat plângere prealabilă potrivit art. 7 din Legea nr. 554/2004, solicitând revocarea actului la data de 7.05.2010, iar emitentul actului a respins sesizarea la data de 4.06.2010, ulterior sesizării instanței.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantele au solicitat suspendarea executării certificatului de urbanism nr.87/2010 cerere pe care instanța de fond a apreciat-o ca fiind neîntemeiată.

Considerentele reținute de instanța de fond au vizat două aspecte esențiale precizate în sensul că primul element privește aspecte tehnologice aflate în legătură directă cu instituțiile juridice ce fac obiectul cercelării judecătorești în cauză, iar cel de-al doilea se referă strict la aspectele formal procedurale în care trebuie să analizeze și să se pronunțe instanța, respectiv cadrul analizei condițiilor suspendării, ambele elemente având o înrâurire esențială asupra analizei probatoriului și pronunțării soluției de respingere a cererii de chemare în judecată.

Cu privire la primul element instanța de fond a reținut în legătură cu sintagma folosită de Legea nr. 554/2004 de „suspendare a executării actului administrativ” că va fi folosită construcția semantico - sintactică în prezenta cauză înlocuind termenul de act administrativ cu cel de certificat de urbanism. Aceasta deoarece printr-o încheiere anterioară s-a soluționat excepția inadmisibilității reținându-se că certificatul de urbanism este un act administrativ în sensul art. 2 alin.1 lit.c) din Legea nr. 554/2004, iar

caracterul interlocutoriu leagă instanța potrivit art. 268 alin.3 cod procedură civilă. Totodată un alt motiv avut în vedere de instanța de fond a fost că instituția suspendării actelor administrative își găsește aplicabilitatea și pentru certificatul de urbanism ce face obiectul cauzei.

În legătură cu limitele judecării, astfel cum au fost fixate de reclamante potrivit principiului disponibilității, instanța de fond a reținut în ordinea folosită de reclamante că s-au invocat prevederile art. 14 alin.5 din Legea nr.554/2004 și în mod distinct de acest motiv de suspendare s-au invocat și prevederile clasice, des utilizate în practică în cadrul acțiunilor prin care se solicită suspendarea executării unui act administrativ.

Instanța a reținut cu privire la ipoteza suspendării de drept, că pentru a interveni suspendarea ope legis cu privire la care instanța doar ar constata-o nefiind necesar să o dispună se verifică situația premisă existența unui certificat de urbanism având același conținut cu cel al cărui suspendare se solicită, care să fi fost anterior suspendat.

S-a constatat că, în speță, au fost emise trei certificate de urbanism nr. 68/20.08.2004, certificat urbanism nr. 78/26.04.2006, nr. 105/27.07.2007. Cu privire la certificatul de urbanism nr. 68/20.08.2004 s-a reținut că a fost suspendat prin sentința civilă nr. 205/15.06.2005, în dosarul nr. 2637/2005 (decizia nr. 2092/2.11.2005, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia) până la soluționarea dosarului nr. 4018/107/2006. În dosarul nr. 4018/107/2006 prin sentința civilă nr. 1482/22.06.2010 a fost respinsă acțiunea ca tardiv formulată.

Instanța a reținut că sentința civilă nr. 1482/2010 nu este irevocabilă și față de acest aspect a constatat că, în speță, există un certificat de urbanism care este în continuare suspendat conform art. 14 alin.5 din Legea nr.554/2004, dar nu s-a putut aprecia existența condiției ca actul a cărui suspendare se cere să aibă „același conținut” cu actul anterior.

Astfel, Certificatul de Urbanism nr.78/2006 a fost suspendat prin încheierea de ședință din 20.07.2007, pronunțată de Tribunalul Cluj, irevocabilă prin respingerea recursurilor, iar prin sentința civilă nr. 2172/9.10.2007 (irevocabilă prin Decizia nr. 814/27.03.2008 pronunțată în dosarul nr. 1245/117/2007 de Curtea de Apel Cluj) s-a dispus anularea Certificatul de Urbanism nr.78/2006.

Cu privire la ertificatul de Urbanism nr.105/27.07.2007 emis de Curtea de Apel Alba pentru beneficiara SC Roșia Montană Gold Corporation SA s-a pronunțat Sentința Civilă nr. 820/CA/21.10.2008 a Tribunalului Timiș prin care s-a constatat suspendarea de drept a Certificatului de Urbanism, conform art. 14 alin.5 din Legea nr. 554/2004, până la soluționarea acțiunii în anulare.

Prin sentința civilă nr. 3159/6.11.2009 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 1174/117/2008 s-a dispus anularea Certificatului de Urbanism nr. 105/27.07.2007 (soluție irevocabilă prin renunțarea la judecarea recursului).

În ceea ce privește prima comparație între Certificatul de Urbanism nr. 68/2004 și Certificatul de Urbanism nr.87/2010 instanța de fond a constatat că, în mod vizibil cele două acte nu au același conținut, nu numai sub aspectul formal ci și de fond, în sensul conținutului unor asemenea tipuri de acte, astfel cum este reglementat acest cuprins de art. 31 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului.

O primă deosebire esențială reținută de tribunal privește faptul că în Certificatul de Urbanism nr. 87/2010 a fost adăugat proiectului menționat în primul Certificat de Urbanism nr. 68/2004, un proiect exclusiv de exploatare minieră, o componentă majoră, referitoare la conservarea amplasamentelor cu obiecte de patrimoniu, considerabile în aria avută în vedere.

S-a reținut că deosebirea de conținut între cele două certificate este netă și din punct de vedere al amplasamentului obiectivului minier și de conservare a patrimoniului întrucât ultimul Certificat de Urbanism privește o suprafață diferită de cea pentru care se demara procedura de autorizare în primul certificat, pentru că nu era inclusă suprafața de 15.974,82 mp (16 ha aprox.) în primul certificat.

S-a reținut că această situație reprezintă un aspect de substanță care atrage de plano o deosebire a conținutului celor două certificate. Diferența în legătură cu amplasamentul atrage diferența sub aspectul elementelor de conținut al Certificatului de Urbanism, iar concluzia instanței a fost în sensul că ultimul Certificat de Urbanism nu are același conținut cu cel al primului Certificat de Urbanism și de asemenea nici celelalte două Certificate de Urbanism anterioare nu au același conținut cu ultimul Certificat de Urbanism. Prin hotărârile judecătorești de anulare a Certificatului de Urbanism s-a reținut că atât Certificatul de Urbanism cu nr.78/2006 cât și Certificatul de Urbanism nr. 105/2007 reprezintă „o copie fidelă a precedentelor Certificate de Urbanism”. Tribunalul aplicând un raționament bazat pe mecanismul tranzitivității a constatat că, dacă Certificatul de Urbanism nr. 68/2004 nu are același conținut cu cel al Certificatului de Urbanism nr.87/2010, dar are același conținut cu al Certificatului de Urbanism nr.78/2006 și Certificatul de Urbanism nr.105/2007 atunci nici ultimele două Certificate de Urbanism nu au același conținut cu al Certificatului de Urbanism nr. 87/2010 și ca atare nu sunt întrunite cerințele art.14 alin.5 sub aspectul condiției „aceluiași conținut” care lipsește pentru a se constata intervenită suspendarea de drept a Certificatului de Urbanism nr. 87/2010.

152

Instanța de fond a reținut în analiza condițiilor suspendării bazată pe art. 14 alin.1 din Legea nr. 554/2004 că nu este probat cazul bine justificat invocat de reclamante .

Faptul că anterior Certificatului de Urbanism nr. 87/2010 a cărui suspendare se solicită au fost emise alte trei Certificate de Urbanism nu se poate aprecia că doar pentru aceste fapte se ridică vreun dubiu cu privire la legalitatea Certificatului de Urbanism în discuție.

Nu există un impediment de natură legală pentru emitentul Certificatului de Urbanism de a emite ulterior alte Certificate de Urbanism pentru același proiect, cu referire la art. 29 alin.1 și 3 și art.30 din Legea nr. 350/2001.

Cu privire la cel de-al doilea motiv invocat în susținerea cazului bine justificat și anume că „documentația de urbanism care stă la baza emiterii Certificatului de Urbanism este anulată de instanță prin excepția de nelegalitate soluționată într-o cauză identică, între aceleași părți instanța a reținut că este neîntemeiat. Excepția de nelegalitate, în urma admiterii de către instanță, nu are ca efect anularea unui act administrativ ci inopozabilitatea actului, iar această inopozabilitate se manifestă numai în cadrul litigiului, în limitele căreia a fost invocată excepția. Fiind vorba de așa numitul paradox al excepției de nelegalitate, potrivit căruia nelegalitatea actului administrativ unilateral, deși constatată irevocabil este o nelegalitate „subiectivă”, producând efecte juridice doar în cauza în care a fost invocată, față de părțile din acea cauză și față de instanța în fața căreia a fost invocată nefiind o nelegalitate obiectivă, nu are efecte erga omnes pentru că față de terți actul administrativ este legal și produce efecte juridice.

Instanța de fond a reținut că ipoteza reclamantelor este nefondată ab initio și nu poate fi reținută ca fiind caz justificat conform accepțiunii dată de art. 2 alin.1 lit.t) din Legea nr. 554/2004.

Cu privire la cel de-al treilea motiv de aparentă nelegalitate a certificatului de urbanism, potrivit căruia documentația de urbanism care a stat la baza emiterii acestui Certificat de Urbanism nu cuprinde prevederi referitoare la zonele de protecție arheologică, arii naturale protejate, instanța de fond a reținut că este vorba despre acte normative și individuale (hotărâri, avize, dispoziții, ordine) în care se fac mențiuni pe larg cu privire la zonele de protecție arheologică sau ariile protejate dar și toate interdicțiile în legătură cu monumentele istorice și monumentele naturii din zona pentru care s-a emis Certificatul de Urbanism , iar aceste aspecte pot fi constatate cu ușurință din documentația depusă la dosar.

Tribunalul a reținut că reclamantele nu au reușit să probeze existența cazului bine justificat și de asemenea nu au probat nici ce-a de-a doua

cerință pentru a se aplica suspendarea și anume prevenirea unei pagube iminente.

Se reclamă de fapt că în baza Certificatului de Urbanism, beneficiarul va derula o procedură de autorizare prevăzută de lege, ori neîndeplinirea unor obligații prevăzute de lege nu poate să aducă atingere drepturilor sau intereselor vreunui subiect de drept și nu poate reprezenta din perspectiva legii „o pagubă iminentă”.

Împotriva acestei sentințe au formulat recurs reclamantele criticând-o ca nelegală și netemeinică.

În dezvoltarea motivelor de recurs recurentele reclamante au arătat că, diferențele constatate de instanța de fond cu privire la conținutul ultimului Certificat de Urbanism și celelalte Certificate de Urbanism emise anterior reprezintă o cauză falsă a Certificatului de Urbanism care a fost emis în fraudă legii atrăgând nulitatea absolută a acestui certificat, iar actul este suspendat de drept.

Cu privire la cazul bine justificat și producerea unui prejudiciu iminent, reclamantele au arătat că instanța a analizat natura juridică a actului atacat judecând astfel fondul și denaturând caracterul executoriu al acestuia, transformând actul de la un simplu răspuns la o cerere de informații publice.

Se invocă prevederile art. 32 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului în sensul că au fost ignorate de instanța de fond, proiectul propus modifică documentația de urbanism și planurile de amenajare a teritoriului existente, iar emitentul Certificatului de Urbanism avea dreptul să respingă cererea în mod justificat.

Referitor la aspectul că o parte din documentația de urbanism a fost anulată în trecut de instanța de judecată recurentele susțin că în mod greșit instanța de fond a apreciat ca fiind nerelevant acest aspect din moment de litigiul în care a fost dispusă anularea documentației a fost identic.

Instanța de fond a încălcat autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești irevocabile și a judecat practic fondul litigiului în această privință.

Cu privire la regimul de protecție al masivului Cărnici recurentele reclamante susțin că au invocat nelegalitatea Certificatului de Urbanism pe aspectul că nu a fost menționată hotărârea judecătorească prin care a fost emis certificatul de descărcare arheologică pentru acest masiv. Instanța de fond a apreciat că se pot emite ulterior acte privind înlăturarea regimului de protecție instituit asupra Masivului Cărnici întrucât acesta este propus a fi inclus în patrimoniul UNESCO pentru galeriile sale romane unice în lume și că demersurile au fost făcute de Ministerul Culturii, același care poate emite certificatul de descărcare arheologică.

153

Recurenteles susțin că aceste aspecte trebuiau precizate și că ele constituie un motiv de respingere a cererii de eliberare Certificat de Urbanism conform art. 32 din Legea nr.350/2001, iar instanța de fond nu a răspuns argumentației din cererea de chemare în judecată.

Recurenteles critică sentința atacată și pe aspectul că instanța a apreciat în mod nelegal că Certificatul de Urbanism se poate elibera numai în temeiul planurilor de amenajare a teritoriului. O asemenea atitudine a autorităților ar însemna ignorarea documentațiilor de urbanism și a regimului instituit pentru localitățile urbane și rurale contrar prevederilor Legii nr. 350/2001. Existența unor documentații de urbanism legal aprobate este obligatorie pentru emiterea Certificatului de Urbanism conform art. 34 art.66 și art.62 din Legea nr. 350/2001.

Cu privire la argumentul conform căruia documentația de urbanism nu cuprinde prevederi referitoare la zona de protecție arheologică recurenteles susțin că instanța de fond a încălcat și aplicat greșit legea cu referire la art. 45 din Legea nr. 350/2001. Actul normativ prevede că documentația de urbanism se referă la Plan Urbanistic general (PUG), regulament local aferent, Plan Urbanistic Zonal (PUZ) și regulament local aferent și Plan Urbanistic de detaliu(PUD), iar instanța de fond a avut în vedere alte documente care nu constituie documentație de urbanism.

Recurenteles susțin că lipsa documentației prevăzută de lege și inexistența prevederilor privind zonele de protecție arheologică sau a ariilor protejate creează suspiciunea nelegalității Certificatelor de Urbanism și aceasta reprezintă cazul bine justificat de suspendare a actului conform art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Afirmă că un Certificat de Urbanism nu poate să dea posibilitatea unui solicitant să efectueze asemenea modificări (cum sunt cele presupuse acestui proiect) întrucât o asemenea atitudine este contrară politicilor UE stabilite în TFUE care sunt obligatorii pentru România și care sunt preluate de OG nr. 195/2005 și în strategia de dezvoltare durabilă a României.

De asemenea, cu privire la aprecierea instanței de fond că Certificatul de Urbanism nu influențează în mod calitativ emiterea acordului de mediu recurenteles susțin că este grosolană de vreme ce emiterea acordului de mediu se întemeiază pe Certificatul de Urbanism care ar trebui să fie oglinda documentației de urbanism.

Prin Certificatul de Urbanism trebuie să se certifice că proiectul este realizabil în conformitate cu politica de urbanism a regiunii care se încadrează și ea la rândul ei în politica de dezvoltare durabilă a României și a UE.

Recurenteles au mai arătat că a se da dreptul realizării unor distrugeri de asemenea amploare reprezintă eșecul statului român de aplicare a

principiului prevenției și precauției în luarea deciziilor așa cum a reținut Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în cauza Tătar contra României, în Decizia din anul 2009. Certificatul de Urbanism reprezintă primul act administrativ în lanțul aprobărilor primite de un dezvoltator a cărui emitere trebuie analizată cu multă grijă. Refuzul emiterii acestui act echivalează cu aplicarea principiului precauției care reprezintă o obligație a oricărui stat membru.

Recurentele au mai arătat că, existând un caz bine justificat și analizând prevederile Convenției de la Aarhus care arată că în astfel de cauze trebuie să se poată acorda suspendarea efectelor actului administrativ până la soluționarea în fond a cauzelor solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate, admiterea acțiunii și suspendarea efectelor Certificatului de Urbanism.

Intimatul pârât Consiliul Județean Alba a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate(fila 14).

Intimata pârâtă SC Roșia Montană Gold Corporation SA, a depus întâmpinare prin care a invocat excepțiile lipsei calității procesuale pasive a recurentelor reclamante și inadmisibilitatea acțiunii de suspendare a executării certificatului de urbanism. În subsidiar intimata a solicitat respingerea recursului ca nefondat (f.24).

Intimatul intervenient Sindicatul „Viitorul Mineritului” a depus concluzii scrise prin care a solicitat respingerea recursului pentru lipsa calității procesuale active și în subsidiar, ca nefondat.

Examinând motivele de recurs în raport de susținerile părților și de prevederile legale incidente în cauză, conform art. 304¹ cod procedură civilă, Curtea reține următoarele:

Cu privire la excepția inadmisibilității acțiunii și excepția lipsei calității procesuale active invocate de intimatele pârâte SC Roșia Montană Gold Corporation SA și intimatul intervenient Sindicatul „Viitorul Mineritului” se constată că intimatele nu au formulat recurs împotriva încheierii de ședință din 14.07.2010 (fila 500) și nici împotriva încheierii de ședință din 3.08.2010 (fila 592) prin care au fost respinse excepțiile inadmisibilității și lipsei calității procesuale active.

Excepțiile au fost invocate de intimatele pârâte prin întâmpinarea formulată și au fost puse în dezbaterea părților ca motive de ordine publică, conform art. 306 alin.2 cod procedură civilă, instanța de control judiciar urmând să examineze cauza sub toate aspectele conform art.304¹ cod procedură civilă.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active se reține ca fiind neîntemeiate susținerile intimatelor pârâte, instanța de fond a reținut corect

că obiectul de activitate prevăzut prin statutele organismelor neguvernamentale reclamante permite invocarea vătămării prin actul a cărui suspendare au solicitat a unor interese legitime publice cu referire la protecția și conservarea mediului înconjurător și condițiilor de viață naturale ale omului care pot avea de suferit prin demararea unui proiect de minieră apreciat că încalcă legislația în domeniu.

Referitor la excepția inadmisibilității acțiunii privind solicitarea de suspendare a unui certificat de urbanism se constată că în mod greșit instanța de fond a respins excepția invocată de pârâte. Certificatul de Urbanism este definit de Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului ca fiind actul de informare cu caracter obligatoriu prin care autoritatea administrației publice județene sau locale face cunoscute regimul juridic, economic și tehnic al imobilelor și condițiile necesare în vederea realizării unor investiții, tranzacții imobiliare ori a altor operațiuni imobiliare, potrivit legii (art. 29 alin. 1 din Legea nr. 350/2001).

Certificatul de Urbanism se eliberează la cererea oricărui solicitant persoană fizică sau juridică, care poate fi interesat în cunoașterea datelor și a reglementărilor cărora îi este supus respectivul imobil, iar legea dispune expres în sensul că actul de informare nu conferă dreptul de executare a lucrărilor de construire, amenajare sau plantare.

Ca atare, Certificatul de Urbanism a cărui suspendare s-a solicitat nu produce efecte juridice proprii care prin natura lor să conducă la vătămarea intereselor legitime publice apărute de organisme neguvernamentale recurente pârâte.

Certificatul de Urbanism este informarea prealabilă autorizației de construire, acesta din urmă fiind actul administrativ producător de efecte juridice și în raport de care se poate aprecia lezarea ori vătămarea intereselor publice apărute de recurente.

De astfel instanța de fond prin sentința recurată a reținut corect împrejurarea că actul de informare, Certificatul de Urbanism nu influențează în mod calitativ procedura de evaluare a impactului asupra mediului, cum, de asemenea nu poate influența prin simpla sa existență deciziile autorităților din toate domeniile în care trebuie emise avize, autorizații și decizii necesare pentru emiterea autorizației de construire pentru lucrările ce constituie proiectul minier și faptul că autorizația de construire este actul administrativ apt de executare, având potențialul producerii unei pagube iminente care, s-ar putea produce asupra mediului.

Întrucât prin sentința recurată instanța de fond a reținut în fapt considerente care conduc la concluzia inadmisibilității cererii de suspendare a Certificatului de Urbanism se apreciază că nu este necesară admiterea recursului și modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii ca

inadmisibilă. Prin respingerea recursului ca nefondat se obține aceeași finalitate juridică, cu privire la soluția dată cererii de chemare în judecată și în plus nu se înrăutățește situația recurenților în propria cale de atac.

Cu privire la celelalte motive de recurs se constată că sunt de asemenea nefondate în raport de rezolvarea dată motivelor de recurs de ordine publică analizate anterior.

În privința unui act de informare ca act premergător unui act administrativ nu sunt îndeplinite cerințele art.14 din Legea nr. 554/2004.

Împrejurările legate de starea de fapt și de drept apreciate că sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului de informare astfel cum au fost invocate de recurențele reclamante se referă în fapt la informarea pe care autoritatea publică emitentă a oferit-o persoanei solicitante.

În lipsa existenței actului producător de efecte juridice, autorizația de construire la o analiză sumară a legalității certificatului de urbanism instanța de fond nu putea să aprecieze aparente de nelegalitate cu privire la actul de informare sau la documentația de urbanism care va sta la baza autorizației de construire.

De asemenea s-a reținut anterior, din moment ce actul de informare nu produce efecte juridice proprii nu poate genera pagube iminente în patrimoniul recurenților reclamante pentru aprecierea îndeplinirii cerințelor art.14 din Legea nr. 554/2004.

Se reține totodată că, în mod corect instanța de fond a apreciat că nu sunt îndeplinite cerințele art. 14 alin.5 din Legea nr. 554/2004, întrucât cele trei certificate de urbanism emise anterior celui a cărui suspendare s-a solicitat au fost atacate pe calea acțiunii în anulare, acțiuni care au fost soluționate irevocabil, astfel că în privința acestora nu se mai poate reține că mai dăinuie măsura suspendării pentru a se analiza dacă este vorba despre un conținut identic.

Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt motive de casare ori modificare, analizate și din oficiu în baza art. 304 cod procedură civilă, în temeiul art. 312 cod procedură civilă, Curtea va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge recursul formulat de recurenții-reclamanti **GREENPEACE CEE ROMÂNIA**, cu sediul în București, sector 2, str. Major Coravu nr. 20, și **CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**, cu sediul în București, sector 2, str. Arcului nr. 19 împotriva sentinței civile nr. 2514 din 29.09.2010, pronunțată

181
de Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în
dosarul nr. 22580/3/2010, în contradictoriu cu **intimați-pârâți ROȘIA
MONTANĂ GOLD CORPORATION SA**, cu sediul în București, sector 1,
șos. Nicolae Titulescu Clădirea America House, aripa nr.4-8, bl.Aripa Vest
et.8, **CONSILIUL JUDEȚEAN ALBA**, cu sediul în Alba Iulia, Pizze I.C.
Brătianu nr.1 județul Alba, și **intervenientul - pârât SINDICATUL
„VIITORUL MINERITULUI”**, cu sediul în Roșia Montană nr. 554, județul
Alba, ca nefondat .

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 30.05.2011.

PREȘEDINTE,
COSMA CARMEN
VALERIA

JUDECĂTOR,
PATRAȘ BIANCA
LAURA

JUDECĂTOR,
CÎRJAN RALUCA
MARIA

GREFIER
SIMION ELENA